

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. T.**, bytom v B, S., zastúpeného **JUDr. O.**, advokátkou, so sídlom v B, H., proti žalovanému **Úradu vlády Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Námestie Slobody 1, zastúpenému **JUDr. M.**, advokátkou, so sídlom v B, X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia vedúceho služobného úradu žalovaného č. 17662/KVSÚ/2006 zo dňa 17. októbra 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 14/07-128 zo dňa 28. novembra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 14/07-128 zo dňa 28. novembra 2008 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' a l š i e k o n a n i e.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zrušil podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) rozhodnutie žalovaného č. 17662/KVSÚ/2006 zo dňa 17. októbra 2006, ako aj rozhodnutie č. 10109/2006/OS zo dňa 20. júna 2006 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 8.052,-,-Sk na účet jeho právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň rozhodol, že vo zvyšnej časti konanie zastavuje. Preskúmaným rozhodnutím č. 17662/KVSÚ/2006 zo dňa 17. októbra 2006 vedúci služobného úradu žalovaného zamietol podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie vedúceho služobného úradu žalovaného č. 10109/2006/OS zo dňa 20. júna 2006 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu podľa § 40 ods. 2 písm. a/ a § 126 zákona č. 312/2006 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o štátnej službe“).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a rozhodnutia žalovaného je

potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na nové konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nezrozumiteľnosť a z dôvodu, že v konaní správneho orgánu bola zároveň zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Krajský súd vychádzajúc z ustanovení § 10 ods. 1, 6, § 126 a § 138 ods. 1, 4 zákona o štátnej službe nepovažoval za pochybenie žalovaného, keď vo veci rozhodoval v oboch stupňoch totožnou osobou. Bez právneho titulu bola podľa názoru krajského súdu aj námietka žalobcu vo veci „výpovede zo zamestnania“ počas práceneschopnosti z dôvodu, že vec bola rozhodnutá pred práceneschopnosťou žalobcu, pričom počas nej bolo prvostupňové rozhodnutie už iba doručované, a preto bolo namieste aplikovanie ustanovení § 141 zákona o štátnej službe o doručovaní písomností. V tejto súvislosti poukázal krajský súd na to, že záznam z personálneho pohovoru so žalobcom, ktorého neoddeliteľnou súčasťou mal byť zoznam voľných štátnozamestnaneckých miest na Úrade vlády Slovenskej republiky, neobsahuje žiadnu informáciu o doručovaní rozhodnutia žalovaného, a rukou dopísaný text na spodnom okraji rozhodnutia, ktorý by mal tromi svedkami preukázateľne svedčiť o odmietnutí prevzatia rozhodnutia žalobcom, nepovažoval krajský súd za postačujúci z dôvodu, že títo svedkovia nie sú identifikovateľní. Bol toho názoru, že o doručení rozhodnutia resp. o pokuse jeho doručenia mala byť spísaná zápisnica, v ktorej by prítomné konkrétne osoby prehlásili, že žalobca dňa 26.6.2006 odmietol prevziať prvostupňové rozhodnutie spolu so zoznamom voľných štátnozamestnaneckých miest na Úrade vlády Slovenskej republiky ako jeho prílohou. Na základe toho krajský súd vyvodil, že pre vadu v postupe správneho orgánu účinky riadneho doručenia rozhodnutia nemohli nastať dňom 26.6.2006 a tieto nenastali ani doručením prostredníctvom pošty (uložením podľa oznámenia z 10.7.2006), pretože tomuto doručeniu chýbali zákonné formálne náležitosti (zásielka nebola doručovaná do vlastných rúk). Podľa názoru krajského súdu došlo k platnému doručeniu prvostupňového rozhodnutia až jeho prevzatím žalobcom dňa 7.8.2006, preto odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu bolo žalobcom podané včas. Krajský súd na základe vyššie uvedených zistení uviedol, že žalovaný správny orgán sa pri svojom postupe v konaní neriadil ustanoveniami § 3 ods. 1 až 4 správneho poriadku v spojení s § 125 ods. 1 zákona o štátnej službe a pri vydávaní preskúmaného rozhodnutia sa dopustil zásadných pochybení, výsledkom čoho je vadný akt. Ďalej poukázal na to, že obsah rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu je v rozpore s dátumom jeho vydania, pretože skutočnosti tam uvedené mali časovo predchádzať jeho vydaniu. Konštatoval, že dátum vydania rozhodnutia je jeho neoddeliteľnou súčasťou a vypovedá o skutkových a právnych okolnostiach v čase jeho vydania. Takto potom dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je aj nezrozumiteľné pre zmätočnosť, v dôsledku čoho je nepreskúmateľné. Výrok o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. a náhradu trov konania priznal procesne úspešnému žalobcovi, pričom trovy konania pozostávali z trov právneho zastúpenia a trov súdneho poplatku v celkovej výške 8.052,--Sk. Napokon krajský súd s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 O.s.p. v nadväznosti na ustanovenie § 250b ods. 1 O.s.p. konanie vo zvyšku žalobného návrhu zastavil, pretože bol podaný po zákonnej dvojmesačnej lehote. Dodal však, že aj keby táto časť výroku bola súčasťou žaloby podanej včas, v správnom konaní by súd vo veci určovacej nemohol konať pre nedostatok vecnej príslušnosti.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný správny orgán z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a konanie zastavil, nakoľko bola žaloba podaná oneskorene, alebo v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alebo zmenil tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietne. Žalovaný poukázal na to, že o udalostiach, ktoré sa odohrali pri prejednávaní veci zrušenia štátnozamestnaneckého miesta žalobcu bola spísaná riadna zápisnica zo dňa 26.6.2006 s názvom „Záznam z personálneho pohovoru“, ktorá spĺňa všetky náležitosti pre zápisnicu podľa § 22 správneho poriadku, a z jej obsahu vyplýva, že žalobca odmietol prevziať prvostupňové rozhodnutie ako aj zoznam voľných štátnozamestnaneckých miest. Žalovaný považoval za preukázané, že záznam z personálneho pohovoru so žalobcom má riadnu výpovednú hodnotu nielen o pokuse doručenia zoznamu voľných štátnozamestnaneckých miest, ale aj prvostupňového rozhodnutia. Na základe týchto argumentov mal žalovaný za to, že prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi riadne doručené odmietnutím prevzatia písomnosti žalobcom podľa § 141 ods. 4 zákona o štátnej službe. K nezrozumiteľnosti a zmätočnosti prvostupňového rozhodnutia z dôvodu nesprávneho datovania žalovaný uviedol, že toto považuje za formálnu vadu, avšak nie tak závažnú, že by mohla mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Uviedol, že chyba v dátume bola spôsobená tým, že si pracovníčka sekretariátu pri písomnom vyhotovení rozhodnutia dňa 20.6.2006 neuvedomila, že rozhodnutie pripravuje na deň 26.6.2006. Žalovaný voči výroku o trovách konania namietal, že žalobca mal úspech len v pomernej časti (v časti, v ktorej žiadal určiť neplatnosť, bolo konanie zastavené), a preto v zmysle ustanovenia § 250k O.s.p. nemal právo na úplnú náhradu trov konania.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu a žalovaného zaviazat' na náhradu trov odvolacieho konania tak, ako budú vyčíslené ku dňu ukončenia konania. Poukázal na to, že žalovaný svoje odvolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu odôvodňuje síce s odvolaním sa na konkrétne ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ale bez toho, aby mali oporu v preukázateľných skutočnostiach a v listinných dôkazoch. Uviedol, že krajský súd správne považoval za dôvod zrušenia rozhodnutí žalovaného nedoručenie prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu v súlade so zákonom. Mal za to, že aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu aj vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalovaného k žalobe jednoznačne preukázal, že záznam z personálneho pohovoru spolu s prvostupňovým rozhodnutím boli vopred vyhotovené bez toho, aby bola zohľadnená skutočnosť, že žalobcovi bol dňa 26.6.2006 poskytnutý originál zoznamu voľných štátnozamestnaneckých miest, ktorý aj na mieste prevzal za prítomnosti všetkých prítomných, pričom celý priebeh udalostí si žalobca písomne zaznamenal v tzv. „zázname pre pamäť“, ktorý však bezdôvodne nebol akceptovaný v odvolacom správnom konaní, čo svedčí tiež o tom, že žalovaný pri svojom postupe v správnom konaní porušil zásady zákonnosti, konkrétne ustanovenia § 3 ods. 1 až 4 správneho poriadku tak, ako to uvádza prvostupňový súd vo svojom rozsudku. Poukázal rovnako na to, že žalovaný vedel, že žalobca prevzal tento zoznam

26.6.2006, teda v deň personálneho pohovoru, nakoľko len podľa tohto zoznamu si mohol vybrať ponúkané miesto po porade so svojou rodinou. Došlo k dohode, že žalobca na druhý deň do 12. hodiny oznámi vtedajšiemu vedúcemu služobného úradu vybrané miesto na sekcii kontroly, konkrétne útvaru OLAF. To sa podľa žalobcu aj stalo, keď o cca 11.00 hod. oznámil vedúcemu služobného úradu toto vybrané miesto. Žalobca sa stotožnil s tvrdením krajského súdu, že záznam z personálneho pohovoru nespĺňa náležitosti podľa § 22 správneho poriadku o zápisnici, ani po formálnej ani po obsahovej stránke, preto tvrdenie žalovaného, že záznam má riadnu výpovednú hodnotu nielen o pokuse doručenia zoznamu voľných štátnozamestnaneckých miest u žalovaného, je irelevantné. Rovnako považoval za zavádzajúce a nerešpektujúce právne a vecné skutočnosti tvrdenie žalovaného, že prvostupňové rozhodnutie bolo riadne doručené žalobcovi odmietnutím prevzatia písomnosti žalobcom podľa § 141 ods. 4 zákona o štátnej službe, nakoľko nebola spísaná zápisnica v súlade s § 22 správneho poriadku o odmietnutí prevziať prvostupňové správne rozhodnutie, a preto nemohli nastať účinky doručenia dňom 26.6.2006. Rozhodnutie súdu o priznaných trovách považoval žalobca za správne, v súlade s ustanovením § 250k O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec preskúmajúc napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce v medziach odvolania žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmavajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu"). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Podľa § 125 ods. 1 zákona o štátnej službe konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia sa na konanie podľa odseku 1 vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním

aj z dôvodu zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta, ak štátny zamestnanec, ktorého štátnozamestnanecké miesto bolo zrušené, **nesúhlasí s trvalým preložením podľa § 29 ods. 5** alebo služobný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto alebo voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje výberovým konaním; v tom prípade sa štátnemu zamestnancovi poskytne náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu, a ak štátnozamestnanecký pomer štátneho zamestnanca trval dlhšie ako dva roky, poskytne sa mu náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu; to neplatí, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 25 ods. 2 písm. c/.

Žalobca podrobil súdnemu prieskumu rozhodnutie č. 17662/KVSÚ/2006 zo dňa 17.10.2006 vydané vedúcim služobného úradu žalovaného ako odvolacím orgánom podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe na základe návrhu poradnej odvolacej komisie a podľa § 59 ods. 1 a 2 správneho poriadku, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené prvostupňové rozhodnutie vedúceho služobného úradu žalovaného č. 10109/2006/OS zo dňa 20.6.2006 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu, zaradeného v stálej štátnej službe v odbore: Kontrola, sťažnosti a petície, vnútorný audit, vo funkcii hlavný štátny radca ku dňu 30.6.2006, ktoré bolo odôvodnené s poukazom na § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe zrušením jeho štátnozamestnaneckého miesta a žalobcovým odmietnutím jeho trvalého preloženia v zmysle § 29 ods. 5 citovaného zákona, čím služobný úrad stratil možnosť žalobcu naďalej zamestnávať s tým, že jeho štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 4 zákona o štátnej službe končí dňom uvedeným v rozhodnutí, t. j. 30.6.2006, pričom žalobcovi sa v súlade s § 40 ods. 2 písm. a/ zákona o štátnej službe poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu. Podľa záznamu na rozhodnutí bol prílohou rozhodnutia zoznam voľných štátnozamestnaneckých miest na Úrade vlády Slovenskej republiky. Na overenej kópii predmetného rozhodnutia založeného v administratívnom spise (originál sa tam nenachádza) je v jeho spodnej časti rukou napísaný záznam nasledovného znenia: „Dňa 26.6.2006 na osobnom pohovore za prítomnosti 3 svedkov odmietol prevziať.“, pri ktorom sú dva nečitateľné podpisy.

V predložennom spise správneho orgánu je ako podklad rozhodnutia založená kópia záznamu z personálneho pohovoru vedúceho služobného úradu žalovaného Ing. T., priameho predstaveného Ing. L. a poverenej riaditeľky osobného úradu JUDr. D., ktorí predmetný záznam i podpísali, so žalobcom vo veci zrušenia jeho štátnozamestnaneckého miesta spísaný dňa 26.6.2006, v ktorom je uvedené, že žalobcovi bol predložený zoznam voľných štátnozamestnaneckých miest ku dňu 30.6.2006 na Úrade vlády Slovenskej republiky za účelom výberu niektorého z ponúknutých voľných štátnozamestnaneckých miest a že žalobca odmietol prevziať tento zoznam a nebol ochotný vybrať si niektorú z ponúkaných pozícií.

Žalobca v podanej žalobe namietal

- nezákonnosť zrušenia predmetného štátnozamestnaneckého miesta na základe príkazu bývalej vedúcej úradu rozhodnutím vedúceho služobného úradu,
- pravdivosť tvrdenia žalovaného, že žalobca odmietol trvalé preloženie a že odmietol prevziať Zoznam voľných štátnozamestnaneckých miest na ÚV SR pri osobnom pohovore dňa 26.6.2006,

- porušenie § 138 ods. 3 zákona o štátnej službe žalovaným, keď nerozhodol v zákonnej 60 – dňovej lehote,
- porušenie § 125 ods. 2 zákona o štátnej službe v nadväznosti na § 9 ods. 2 správneho poriadku, keď vedúci služobného orgánu žalovaného rozhodoval ako prvostupňový aj ako druhostupňový správny orgán,
- porušenie zákazu výpovede podľa § 64 ods. 1 písm. a/ Zákonníka práce počas jeho dočasnej práceneschopnosti
- nedostatočné zistenie skutočného stavu veci odvolacím správnym orgánom bez vysporiadania sa s námietkami žalobcu uvádzaných v odvolaní, neobstaranie si potrebných podkladov pre rozhodnutie,
- deň prevzatia prvostupňového rozhodnutia.

Z obsahu predloženého súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca osobitným podaním zo dňa 9.5.2007 požiadal krajský súd o vykonanie dokazovania výsluchom svedkov a ďalším podaním zo dňa 16.5.2009 navrhol rozšírenie petitu svojej žaloby tak, že sa domáha určenia, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu na základe preskúmaného rozhodnutia žalovaného vrátane prvostupňového rozhodnutia je neplatné. Svoj návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov zobral navrhovateľ späť z dôvodu hospodárnosti konania.

Pokiaľ ide o postup pri doručovaní rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, podľa názoru odvolacieho súdu krajským súdom vytýkaná vada doručenia prvostupňového rozhodnutia nebola takou, ktorá by bola spôsobilou vyvolať nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Podaným odvolaním žalobcu bolo preukázané, že s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu bol žalobca oboznámený, odvolanie bolo odvolacím orgánom prejednané a bolo o ňom meritórne rozhodnuté, v dôsledku čoho namietaným postupom ani podľa názoru odvolacieho súdu nebol žalobca ukrátený na svojich procesných právach. Nejednalo sa preto o takú vadu doručenia, ktorá by mohla ovplyvniť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného.

Pokiaľ išlo o nesprávny dátum na prvostupňovom rozhodnutí, je to nedostatok formálnej náležitosti rozhodnutia osvedčujúcej skutočnosť, kedy bolo rozhodnutie vydané. Podľa názoru odvolacieho súdu chyba v dátume vydania rozhodnutia tiež nie je vadou spôsobujúcou nezákonnosť rozhodnutia, i keď žalobca má nárok na to, aby dostal písomné vyhotovenie rozhodnutia so všetkými správnymi zákonom požadovanými formálnymi náležitosťami. Bude preto vhodné, aby správny orgán tento nedostatok odstránil aj bez návrhu účastníka a vykonal opravu dátumu rozhodnutia postupom podľa § 47 ods. 6 správneho poriadku, a to neformálne, bez toho, aby o tom bolo potrebné vydávať rozhodnutie, a upovedomí o tom žalobcu.

Z uvedených dôvodov nebolo možné súhlasiť so záverom krajského súdu, že preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a za predčasný považuje i záver krajského súdu, že v konaní pri doručovaní prvostupňového správneho rozhodnutia sa vyskytla taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia žalovaného.

Nad rámec odvolacích dôvodov odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že krajský súd sa dostatočne a vyčerpávajúcim spôsobom nevysporiadal so všetkými námietkami, ktoré uplatnil žalobca v podanej žalobe.

Krajský súd v rozsahu námietok žalobcu neskúmal, či boli splnené zákonné podmienky na začatie konania ex officio vedúcim služobného úradu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním žalobcu. V tejto súvislosti sa krajský súd nezaoberal námietkou žalobcu, že súhlasil s trvalým preložením na voľné miesto a v tomto smere nedoplnil dokazovanie. Jedná sa pritom o zásadnú otázku, ktorej riešenie presahuje rámec súdneho odvolacieho konania.

Napokon je krajskému súdu potrebné tiež vytknúť, že sa dôsledne nezaoberal procesnými námietkami žalobcu ohľadne nezákonnosti konania žalovaného v rozpore s § 3 ods. 1 až 4 v súvislosti s § 18 ods. 3, § 33 ods. 1, 2 správneho poriadku.

S týmito ako aj s ďalšími žalobcom uvádzanými námietkami sa bude potrebné v ďalšom súdnom preskúmvacom konaní dôsledne zaoberať a vysporiadať sa s nimi.

V správnom súdnictve súd dokazovanie síce zásadne nevykonáva, no vykonáva také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Za nevyhnutné dôkazy treba považovať tie, ktorých vykonanie slúži účelu správneho súdnictva, ktorý je stanovený v § 244 O.s.p.. Sú to aj dôkazy na posúdenie podstaty námietok žalobcu proti napadnutému rozhodnutiu alebo dôkazy na posúdenie tvrdení žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach. Tieto dôkazy bude krajský súd vykonávať v medziach žaloby.

Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci by sa mal zamerať na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu by mal rovnako posúdiť, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy. V zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Aj keď nie je úlohou správneho súdu namiesto správneho orgánu vykonávať dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, ani meniť či nahrádzať dôvody preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu, na to, aby krajský súd v prejednávanej veci mohol rozhodnúť, bude potrebné, aby vykonal dokazovanie v zmysle ustanovenia § 250i ods. 2 O.s.p..

Je potrebné tiež zdôrazniť, že dokazovaním v správnom súdnictve nie je hodnotenie obsahu spisu administratívneho orgánu správnym súdom.

Krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal, nedostatočne sa vysporiadal so skutočnosťami a námietkami tvrdenými žalobcom, čím sa stalo jeho rozhodnutie nepreskúmateľným, a preto sa odvolaciemu súdu javí jeho záver, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je nezrozumiteľné iba pre vytýkané vady za predčasné. S odôvodnením rozsudku v časti vysporiadania sa s námietkami žalobcu ohľadne odvolacieho orgánu a zákazu výpovede v ochrannnej dobe sa však odvolací súd stotožnil s vysloveným názorom krajského súdu.

Napokon je potrebné vytknúť krajskému súdu, že nerozhodol o rozšírení petitu žaloby podaním žalobcu zo dňa 16.5.2009 v zmysle § 95 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti krajskému súdu, že uvedeným podaním žalobca nežiadal o rozšírenie rozsahu napadnutia správneho rozhodnutia podľa § 250h ods. 1 O.s.p.. Z tohto dôvodu bol zrušený i výrok rozsudku o zastavení konania vo zvyšnej časti.

Z uvedených dôvodov je potrebné konštatovať, že napadnutý rozsudok v medziach odvolania žalovaného nie je vecne správny, je predčasne vydaný, a preto odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako zrušiť ho z dôvodu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p.).

V ďalšom konaní krajský súd prejedá vec v naznačenom smere znova v medziach podanej žaloby, dôsledne sa vysporiada i s ďalšími námietkami žalobcu a znova o žalobe rozhodne a svoje rozhodnutie riadne odôvodní, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 25. novembra 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth